

DOM

afsagt den 30. september 2011 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Lilholt, Karen Foldager og Trine Poulsen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2596-10

Anklagemyndigheden

mod

[REDACTED]

født [REDACTED] 1990

(advokat Claus Bonne, Aarhus)

Retten i Århus har den 2. november 2010 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 8-3270/2010).

Påstande

Tiltalte [REDACTED] har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe.

Tiltalte har til støtte for påstanden gjort gældende, at han ikke har udvist en adfærd, der udgør en overtrædelse af ordensbekendtgørelsen i forhold 1, hvorfor anholdelsen ikke var lovlig. Det bestrides ikke, at tiltalte har bidt de to politiassistenter, men denne adfærd var foranlediget af den ulovlige anholdelse og politiassistenternes adfærd i den anledning, hvorfor der ikke foreligger en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Supplerende oplysninger

Anklageskrift dateret den 22. juni 2009 er første gang fremlagt i Retten i Århus den 19. januar 2010, hvor sagen, efter der var afgivet forklaringer af tiltalte og vidner, blev udsat på indhentelse af en mentalerklæring, der forelå den 23. marts 2010.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne [redacted] og [redacted] har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne [redacted] og [redacted].

Tiltalte har supplerende forklaret, at han fortsat ikke husker noget fra episoden ved 7-Eleven. Han har af politiet og af kammeraterne fået oplyst, hvordan han havde fået sine skader. Han var ikke på skadestuen.

[redacted] har supplerende forklaret, at der kom en overfaldsalarm fra 7-Eleven, hvorfor han og hans makker blev sendt til stedet. Han så tre personer uden for forretningen, heriblandt tiltalte. De tog kontakt til de tre personer. Den ene sagde straks, at det var tiltalte, der var helt fra snøvsen, og at de gerne ville have, at de tog ham med. Der kom også en hundepatrulje til stede. De fik udpeget tiltalte som den person, der havde raseret 7-Eleven. Tiltalte begyndte at sidde og banke sin hånd ind i butiksruden/døren og blev mere og mere udadreagerende. Tiltalte var højtråbende og bankede både hånd og krop ind i ruden til forretningen. Han husker ikke, at tiltalte slog ud efter nogen. Tiltalte virkede ophidset. De opfattede hans adfærd som en overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Der var en del mennesker, der passerede frem og tilbage, og de opfattede tiltalte som generende. Han blev derfor anholdt, også for at hindre, at det skulle udvikle sig. De vurderede ikke, at det var tilstrækkeligt at sikre sig tiltaltes identifikation. De fik oplyst, at han havde taget stoffer, og de vurderede derfor også, at det var nødvendigt at tage ham med. Tiltalte reagerede overhovedet ikke på, at de sagde, at han skulle tage det roligt og falde ned. Anholdelsen var således også præventiv. Tiltalte var ukontaktbar på den måde, at han ikke umiddelbart reagerede på deres henvendelse. Han sad på trappen og var urolig. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport af 25. april 2009, hvorefter vidnet skulle have forklaret, at tiltalte

slog mod muren ind til forretningen en gang, har vidnet forklaret, at før hundepatruljen ankom, nåede tiltalte måske kun at slå ind i butiksruden en gang. Foreholdt vidnets forklaring til samme politirapport, hvorefter tiltalte skulle have slået ud mod en af sine kammerater og ramt ham, har vidnet forklaret, at han må henholde sig til denne forklaring. Han husker det ikke længere nærmere. De foretog en samlet vurdering af situationen. Han husker ikke, om han bad tiltalte om at fremvise legitimation i forbindelse med episoden. Tiltalte reagerede ikke på deres henvendelser til ham. Det kan forekomme, at man under en patrulje hjemtransporterer en beruser i stedet for at køre vedkommende til politistationen. Det var ikke under overvejelse i denne situation, da tiltalte var ret udadreagerende, også før han blev erklæret anholdt. Han mener, at det var hundepatruljen, der anholdt tiltalte. Tiltalte var udadreagerende ved bl.a. at råbe, banke sin hånd og hoved ind i muren eller ruden og ved at slå ud efter sin kammerat.

[redacted] har supplerende forklaret, at tiltalte sad på trappen til 7-Eleven. Vidnet gik ind i forretningen, hvor der var blevet kastet rundt med en del, og tiltalte blev udpeget som gerningsmanden. Han gik ud til tiltalte, der hidsede sig mere og mere op, mens de stod der. Han bankede sit hoved ind i butiksruden, men han slog ikke ud efter vidnet. Han fægtede med armene, og de vurderede, at det var bedst at tage ham med. I mellemtiden var hundepatruljen kommet til, og de bad kollegerne fra denne patrulje om at anholde tiltalte for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen og tage ham med. Tiltalte var opfarende, sparkede og slog ud. Han var også højrøstet. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport af 25. april 2009, hvorefter vidnet skulle have forklaret, at tiltalte begyndte at slå ud efter sine kammerater, har vidnet forklaret, at han ikke husker i dag, om det var tiltaltes kammerater, han slog ud efter. På det tidspunkt har hans hukommelse været bedre, og han kan henholde sig til denne forklaring. Han tror, at det var ham, der bad hundepatruljen om at anholde tiltalte. Det var vidnets vurdering, at det var nødvendigt at anholde tiltalte, også for at der ikke skulle ske yderligere. Det var en samlet vurdering, hvori også indgik, at tiltaltes kammerater bad dem om at tage tiltalte med. Det er korrekt, at der var ret roligt, da han og hans kollega kom til 7-Eleven. Der var kastet en masse ting rundt i 7-Eleven. Det var bl.a. papbægre og chips, der var kastet rundt i forretningen. Han kan ikke huske, at han til politirapport skulle have forklaret, at han ikke så uorden i forretningen, men han vil ikke afvise, at han har forklaret således. Han kan ikke huske, hvor mange gange tiltalte bankede sit baghoved ind i butiksruden. Han kan ikke huske, hvad tiltalte råbte. Han sparkede ud i luften. Han vurderede, at tiltalte var så udadreagerende, at han skulle anholdes for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, selv om det ikke var vidnets indtryk, at tiltalte decideret sparkede

ud efter nogen. Han tror ikke, at han på stedet sigtede tiltalte. Han husker ikke, at han prøvede at identificere tiltalte. Foreholdt anholdelsesrapport af 25. april 2009, hvorefter det var vidnet, der gjorde tiltalte bekendt med anholdelsestidspunktet og sigtelsen, har vidnet forklaret, at det godt kan passe, at det var ham, men at han ikke husker det i dag.

[REDACTED] har forklaret, at han var i selskab med tiltalte den pågældende nat. De havde været til fest sammen. Da de kom til Vesterbro Torv, vidste tiltalte ikke, hvor han var. De fik sat tiltalte ned ved 7-Eleven på trappen, hvor de forsøgte at få ham lidt til ro og til at blive klar. Han var slet ikke til at komme i kontakt med. Der kom nogle drenge forbi, der begyndte at kommentere på tiltaltes udseende, og det kom der en ordveksling ud af. Der kom nogle ansatte ud fra 7-Eleven og spurgte, om de havde styr på det. De sagde, at der var styr på det. Tiltalte spyttede på vidnet. Det blev vidnet sur over og gav tiltalte en lussing. Tiltalte slog ud med sin krykke og ramte vidnet på skinnebenet. De ansatte i 7-Eleven kom ud og spurgte, om de skulle trykke alarm. Det skulle de først ikke, men lidt senere bad de dem om at få fat i politiet, da det ikke var forsvarligt længere. De kunne ikke få tiltalte til at falde ned og ikke få ham med. De skulle have hjælp til at klare situationen. På et tidspunkt havde tiltalte haft fat i en mælkekasse, der blev skubbet ind i forretningen, og tiltalte havde også fat i en avisholder, hvorved en del aviser faldt på gulvet inde i forretningen. Tiltalte var inde i forretningen, inden de fik ham med udenfor og fik ham til at sætte sig på trappen. De prøvede at få ham til at falde ned. Tiltalte sad ned, da politiet så kom til stede. Stemningen var ikke god, inden politiet kom til, da der hele tiden kom folk forbi og kommenterede situationen. Politiets tilstedeværelse fik situationen til at gå ud af kontrol. Da politiet kom, sad tiltalte ned på trappestenen. Vidnet blev lagt ned af politiet, men sagde, at det var hans kammerat, der var problemet. Der var kun to betjente, og der var mange mennesker til stede. Politiet havde derfor ikke helt overblik over situationen, lige da de kom. Folk stimlede sammen. Vidnet kom op at stå derefter. Tiltalte sad fortsat ned. Han var ikke larmende. Han sagde nok mindst af de tilstedeværende. Der var mange andre, der råbte. Der blev råbt, at tiltalte skulle anholdes, og atmosfæren var urolig. Han så da, at betjentene bad tiltalte om at rejse sig op. Tiltalte forstod det ikke helt. Der kom en hundepatrulje til stede. Betjentene tog fat i tiltalte, en under hver arm, og løftede ham op. Han kunne ikke høre, om tiltalte sagde noget til betjentene, men han gjorde ikke noget i forhold til dem. Han slog ikke. Der blev nok sagt noget. Det hele gik så amok, da tiltalte blev løftet op. Tiltalte kunne ikke stå ordentligt, nok på grund af gipsbenet, og betjentene hev ham med vold ned at ligge igen på jorden. Tiltalte gik nok i panik derved og gjorde modstand. Betjentene fikserede ham, bl.a. ved at en satte sig på ryggen af ham. Der sad

også en ved tiltaltes ben, og en fikserede tiltaltes hoved. Det var helt unødigt magtanvendelse, tiltalte blev udsat for. Han blev slået med knipler. Tiltalte var ikke "ekstravagant" voldelig, og situationen kunne være klaret uden knipler. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport af 27. maj 2011, hvorefter han skulle have forklaret, at tiltalte var blevet mere og mere aggressiv på vej mod Vesterbro Torv, har vidnet forklaret, at han ikke har forklaret således. Han har heller ikke forklaret til politirapporten, at tiltalte slog ud efter vidnet, men at han spyttede vidnet. Han kan sagtens have sagt, at tiltalte stadig var ustyrlig, da politiet kom til stede. Dermed mente han, at tiltalte ikke vidste, hvor han var, og ikke ville med hjem. De var ikke i detaljer i forbindelse med forklaringen til politirapport. Han opfattede først tiltalte som voldelig, da han lå ned og var blevet fikseret.

██████████ har forklaret, at tiltalte er hans kammerat. De var sammen til en fest den pågældende aften, men vidnet havde sovet til festen og derfor ikke fulgt med i, hvad der skete. Da de gik fra festen, gik han med. Han havde været fuld tidligere på aftenen, men var det ikke længere, da han vågnede. De ville finde en taxa. De gik ind i 7-Eleven for at købe noget at spise, og tiltalte blev sat ned på trappen, da han var påvirket og ikke til at komme i kontakt med. På vejen til 7-Eleven havde tiltalte hele tiden villet sætte sig. Tiltalte smed også hele tiden sine krykker, så de måtte hele tiden hjælpe ham med at komme videre. Tiltalte var ret unormal og sagde noget meget mærkeligt. Tiltalte blev sat på trappen til 7-Eleven, men sad og væltede rundt på trappen, hvorfor de gik ud til ham igen. Tiltalte ville hverken det ene eller det andet. Der kom en gruppe unge forbi, der ville banke tiltalte, fordi han måske havde sagt noget til dem. De unge mennesker var helt oppe at ringe, og vidnet og ██████ måtte sige til dem, at tiltalte ikke var helt normal, idet han var påvirket. Tiltalte spyttede på et tidspunkt på ██████. De unge mennesker gik igen, da vidnet og ██████ fik dem snakket ned. Vidnet og ██████ bad personalet i 7-Eleven om at ringe efter politiet, da de havde en kammerat, der ikke var helt til stede. De kunne ikke styre tiltalte, og skulle have hjælp. Der kom to unge betjente som de første. De henvendte sig stille og rolig til tiltalte, vidnet og ██████ og spurgte pænt om, hvad der var galt. De fortalte, at det var deres kammerat, der var problemer med. Politifolkene begyndte at tale til tiltalte helt normalt. Tiltalte blev ikke aggressiv. Vidnet husker ikke, om tiltalte slog sit hoved ind i forretningsvinduet. Der gik lidt tid, hvorefter der kom en lidt ældre karseklippet politibetjent. Han var fra en hundepatrulje. Denne betjent stillede sig foran tiltalte. Vidnet havde ikke sin opmærksomhed rettet mod tiltalte og betjenten og så således ikke, havde der skete, før han hørte noget støj og af den grund rettede sin opmærksomhed mod tiltalte. Han så da, at betjenten hoppede op på tiltalte, hvorefter det hele eskalerede derfra. Senere i forløbet

kom ned at ligge. Vidnet stod og kiggede over på nogle mennesker, der havde forsamlet sig på den anden side af vejen, før betjenten hoppede op på tiltalte, hvorfor han ikke så optakten til betjentens adfærd. Betjenten fumlede rundt for at få tiltalte ned at ligge. De to første betjente var tilbageholdende og stod og kiggede på det stille og roligt. Den ældre betjent virkede ret aggressiv. Han lagde ikke mærke til, om der også var en fjerde betjent. Da tiltalte blev lagt ned, slået med køller og sprayet til med peberspray, begyndte vidnet og at blande sig. Der var da kommet flere betjente til. Tiltalte kunne ikke gøre så meget. Han snottede en del og vred sig nok på asfalten. Han sparkede ikke ud. blev oprevet over at se tiltalte få bank og sagde til betjentene, at de måtte stoppe. En af betjentene fik lagt ned. Han lå der vel 5-10 minutter, før betjentene tillod, at han kom op igen. Det hele begyndte efter nogen tid at falde til ro igen. Der var da kommet en hel del flere mennesker til, der gav udtryk for, at det så voldsomt ud. Betjentene gjorde ikke umiddelbart noget for at få oplyst de pågældendes identitet. Tiltalte blev taget i armene og slæbt over til en polititransport og kørt til politistationen.

Der var på et tidspunkt en betjent, der ringede til vidnet. Det har været før maj 2011 og nogle uger eller måneder efter episoden. Ved den lejlighed forklarede han, hvad der var sket. Han fortalte allerede den gang det, han har forklaret i dag om, at det var den ældre betjent, der fik det hele til at køre op.

De kunne ikke styre tiltalte på vejen ned til 7-eleven på den måde, at han hele tiden ville smide sine krykker og sætte sig. Tiltalte var ikke aggressiv. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport af 26. maj 2011, hvorefter vidnet skulle have forklaret, at tiltalte blev mere og mere aggressiv, har vidnet benægtet at have forklaret således. Han så, at tiltalte spyttede på . Han har ikke set tiltalte slå ud med sine krykker. Tiltaltes forældre bor i byen. De ringede ikke efter dem, da de ikke havde deres telefonnummer. De ringede til politiet og ikke efter en ambulance, da de mente, at tiltalte skulle i detentionen til næste dag. Han forklarede til politiet, at tiltalte var påvirket. Der stod vel en 6-7 mennesker på den anden side af vejen ved 7-Eleven. Tiltalte blev kørt til politistationen uden sine krykker. Vidnet og afleverede krykkerne på politistationen, og de fortalte ved den lejlighed, at det var for dårligt, hvad der var sket, og at den ældre betjent havde pisket det hele op.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han ikke har været påvirket af stoffer siden denne episode. Det var en traumatisk oplevelse for ham. Han var ikke egentlig misbruger, men kun påvirket af det miljø, han kom i. Han er nu flyttet fra det tid-

ligere miljø og har koncentreret sig om sin militærkarriere og de venner og bekendte, han har fået i den anledning. Han er flyttet fra Aarhus til [REDACTED]. Episoden skabte rigtig mange problemer for ham, og han fortryder det rigtig meget. Han kunne således ikke blive sikkerhedsgodkendt til at blive sendt til Afghanistan sidste år i februar. Nu er han i et kompagni, hvori han håber at kunne blive udsendt i februar 2012. Det afhænger dog af den straf, han i givet fald vil få. Hvis han får 30 dages ubetinget fængsel eller derover, kan han efter det oplyste ikke blive udsendt. Han har ingen gæld længere.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges efter navnlig vidnerne [REDACTED] og [REDACTED] vidneforklaringer til grund, at tiltalte, der var kraftigt påvirket af alkohol, hash og LSD under besøg i 7-Eleven butikken havde væltet diverse varer ned på gulvet, men at det ikke umiddelbart havde givet personalet anledning til at tilkalde politiet.

Det lægges til grund, at tiltalte herefter havde taget ophold på trappen uden for forretningen, hvor hans opførsel vakte forbipasserendes opmærksomhed. Det lægges også til grund, at han spyttede på vidnet [REDACTED] og slog dette vidne på det ene ben med en krykke. Det lægges yderligere til grund, at personale i 7-Eleven butikken herefter spurgte [REDACTED], om politiet skulle tilkaldes, hvilket vidnet svarede "ja" til, hvorefter personalet tilkaldte politiet via forretningens overfaldsalarm.

Efter forklaringerne fra politiassistenterne [REDACTED] og [REDACTED] lægges det til grund, at [REDACTED] af personalet i 7-Eleven forretningen blev gjort bekendt med tiltaltes tidligere adfærd i forretningen, og at de begge selv iagttog, at tiltalte, mens han sad på trappen, slog sit hoved mod butikkens væg og/eller glsrude i indgangsdøren og sparkede ud med benene uden tilsyneladende at have til hensigt at ramme nogen,

På dette grundlag og efter vidnerne [REDACTED] og [REDACTED] forklaringer til politiet om tiltaltes indtagelse af blandt andet LSD lægges det til grund, at politiet havde rimelig grund til at mistænke tiltalte for at have overtrådt ordensbekendtgørelsen, og at det i den anledning og for at forhindre yderligere strafbart forhold var nødvendigt at anholde tiltalte, jf. retsplejelovens § 755, stk. 1, og at frihedsberøvelse ikke var et uforholdsmæssigt indgreb, jf. retsplejelovens § 755, stk. 4.

Efter forklaringerne fra de to politiassistenter om proceduren i forbindelse med anholdelsen af tiltalte lægges det til grund, at anholdelsen var lovlig, jf. retsplejelovens § 758, stk. 2, og at den fandt sted uden unødigt magtanvendelse.

Også efter bevisførelsen for landsretten, hvorunder tiltalte ikke har bestridt, at han har bidt de to polititjenestemænd som beskrevet i anklageskriftet, tiltrædes det af de grunde, byretten har anført, at tiltalte har overtrådt straffelovens § 119, stk. 1.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Med samme begrundelse, som byretten har anført, tiltrædes det, at straffen er udmålt som sket.

Navnlig under hensyn til sagens tidsmæssige udstrækning og oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold er det forsvarligt rent undtagelsesvist at gøre straffen betinget med vilkår som fastsat nedenfor.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen gøres betinget, således at fuldbyrdelse af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lilholt

Karen Foldager

Trine Poulsen

(kst.)